

Goed geld: “Wat jij en je pensioenfonds kunnen doen voor een betere wereld”

Brenda Kramer, Zincafé 16 januari

Gespreksleider Barto Piersma had aan Brenda Kramer gevraagd om in het verhaal een persoonlijke benadering te kiezen, niet al te technisch. Daar werkte ze als spreker in Zincafé van 16 januari in theater De Tuin graag aan mee. Ze noemde haar opleiding, studie economie (cum laude) en stond stil bij posities die zij tot nu toe bekleed had. Dat was een indrukwekkend lijstje. Bij het Ministerie van Financiën, de Europese Commissie, De Nederlandse Bank (waar één keer de goudvoorraad mag zien) en de Europese Centrale Bank. Tot ze koos voor een groot pensioenfonds, PGGM, met 2,9 miljoen deelnemers en 250 miljard belegd vermogen. Ze bekleedt daar de positie van Senior Advisor Responsible Investment. Om het huiselijk te maken noemde ze even dat haar moeder die avond aanwezig was, overgekomen uit Nijmegen.

Al snel maakte ze duidelijk dat het vraagstuk van duurzaam beleggen, wat haar focus is, veel facetten heeft. Het gaat dan niet alleen over de natuur intact laten voor de volgende generaties, maar ook over sociale verhoudingen. Hoe gaat een bedrijf met zijn werknemers om? Produceert een bedrijf dingen die schadelijk zijn voor de gezondheid. Wil je aandelen Philip Morris hebben of van een bedrijf dat in olie handelt? Voordeel van een pensioenfonds met een enorm vermogen is dat je invloed kan uitoefenen op het beleid en zeker als je dat ook nog samen met andere pensioenfondsen doet. ‘De transparantie moet bij jullie verbeteren. We checken het over een paar jaar anders trekken wij ons terug.’ Zo iets kan je alleen zeggen als ze financiële macht hebt.

Gelukkig helpt de overheid ook bij duurzaam beleid. De regels voor de hele keten van de productie worden steeds strenger. Denk maar aan de recente ophef bij Bos Kalis die daartegen protesteerde. Aan de andere kant moet je natuurlijk blijven zorgen voor een goed rendement voor je deelnemers, anders komt hum pensioen in gevaar. Duurzaam beleggen is bewust beleggen. ‘De positieve impact moet hoger, het risicomanagement moet beter, en we willen minder negatieve impact.’ Dat soort verlanglijstjes gebruikt Brenda Kramer. Maar aan compromissen ontkom je niet, moest ze toegeven. ‘Doe wat je zegt en zeg wat je doet’ gebruikt ze als stelregel. Haar moeder merkte aan het eind van de avond op, ‘ze doet gelukkig veel dingen zoals ik haar heb opgevoed’. Dat bracht de aanwezigen van ingewikkeld beleid en vermogens van miljarden weer dicht bij huis.

Voor het verslag:
D. van Norren

